

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7C/80/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113226259
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6113226259.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica pred sudkyňou JUDr. Amou Odalošovou v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, v konaní zastúpenom Advokátskou kanceláriou Korytár s. r. o., so sídlom Sladovnícka 13, Trnava, IČO: 47 243 279, proti odporcovi T. V., G.. XX. XX. XXXX, K. XX. Q. XX, K. K., Z. C. J. U. M., J. U. A.V. J., A. A. B.. C. XX, J., za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, v konaní zastúpenom JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 2 585,87 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 638,86 Eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Odporcovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 110,49 Eur k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta, na jeho účet vedený v Tatra banke, a. s., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, Z. A.: XXXXXXXX, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 19. 09. 2013 domáhal zaplatenia sumy 2 585,87 Eur s príslušenstvom. V návrhu uviedol, že dňa 14. 12. 2006 uzavrel s odporcom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi úverový rámec vo výške 530,84 Eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu s možnosťou navýšenia. Poskytnutý úver mal odporca zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach. Odporca nedodržel platobnú disciplínu, preto ho navrhovateľ listom zo dňa 28. 07. 2011 vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 2 587,87 Eur. Ku dňu podania návrhu predstavoval dlh odporcu sumu vo výške 2 587,87 Eur. Na základe uvedeného sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy vo výške 2 585,87 Eur a náhrady trov konania. V doplnenom podaní doručenom súdu dňa 24. 03. 2014 navrhovateľ uviedol, že dňa 14. 12. 2006 uzatvoril s odporcom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 530,84 Eur. Zároveň podpísal úverovej zmluvy s odporcom uzavrel aj zmluvu o poskytnutí revolvingového Ú. Č.. XXXXXXXXXXX. Zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá s odkladacou podmienkou a je účinná až potom, čo odporca sám a na základe svojej vôle aktivuje kartu a následne čerpá tento úver. Nejedná

sa o plnenie odporcovi vnútené alebo skryté. Odporca si teda bol súčasného uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere vedomý. Odporca mal v úmysle uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere a na jej základe revolvingový úver čerpať. Výšku poskytnutého úveru nie je možné stanoviť, preto sa schvaľuje len výška úverového rámca, ktorá v tomto prípade bola 2 323,57 Eur. Rovnako nie je možné pri revolvingovom úvere určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, nakoľko sa úver čerpá a následne dopĺňa, v dôsledku čoho sa menia údaje relevantné pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Nie je možné určiť ani počet splátok, nakoľko ide o automaticky obnovovaný úver. K prvému čerpaniu došlo dňa 02. 11. 2007, prvá splátka bola splatná ku dňu 20. 12. 2007. Ku dňu 28. 07. 2011 predstavovala dlžná suma celkom 2 587,87 Eur. Po zosplatení odporca uhradil navrhovateľovi postupnými platbami sumu vo výške 1 042,32 Eur. Špecifikácia poplatkov a výška úrokovej sadzby bola konkrétne stanovená v Sadzobníku poplatkov a odmien, ktorý bol súčasťou Metodického príručky. Keďže sa odporca dostal do omeškania so splácaním úveru dňa 28. 07. 2011 nastala splatnosť úveru. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 2 225,33 Eur, z úroky vo výške 294,45 Eur, zo zmluvnej pokuty vo výške 44,93 Eur, z úroku z omeškania vo výške 12,22 Eur a z poplatku za výpis z účtu vo výške 8,94 Eur.

Podaním doručeným súdu dňa 16. 10. 2013 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. V podaní doručenom súdu dňa 15. 04. 2014 vedľajší účastník uviedol, že osobitný právny režim spotrebiteľských zmlúv, ktorý modifikuje klasickú zásadu zmluvnej autonómie, vyplýva zo zvýšeného záujmu spoločnosti ochraňovať slabšieho účastníka zmluvného vzťahu - spotrebiteľa, ktorý vstupuje do zmluvných vzťahov s predajcami a poskytovateľmi rôznych plnení a služieb (dodávateľmi). Poukázal na prvotný právny titul - zmluvu o spotrebiteľskom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14. 12. 2006, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi úver vo výške 15 992,00 Sk (530,84 Eur). Úver mal byť splatený dvanástimi mesačnými splátkami po 1 642,00 Sk (54,50 Eur). Konečná výška úveru predstavovala sumu vo výške 19 704,00 Sk (654,05 Eur). V rámci predmetnej úverovej zmluvy malo dôjsť medzi zmluvnými stranami tiež k uzavretiu zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I. a zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru II. a to s úverovým rámcem a pravidelnými mesačnými splátkami. Podľa názoru vedľajšieho účastníka dodávateľ touto praktikou vnútil spotrebiteľovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v čase podpisu zmluvy vo sfére jeho záujmu. Ako totiž vyplýva z predtlaču predmetnej zmluvy, podpisom úverovej zmluvy sa odporca - spotrebiteľ súčasne podpisuje aj pod tú časť zmluvy, ktorá je vytlačená v dolnej časti zmluvy drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom a ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť v budúcnosti. Spôsob, akým sa navrhovateľ pokúšal uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere, považuje vedľajší účastník za zavádzanie spotrebiteľa. Odporca nemal v úmysle okrem predmetnej úverovej zmluvy uzavrieť aj zmluvu o revolvingovom úvere, a preto ju treba považovať za absolútne neplatný právny úkon pre nedostatok vôle odporcu. Zmluvu o revolvingovom úvere treba tiež podriaďiť pod režim zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). V zmluve o revolvingovom úvere absentujú podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v dôsledku čoho je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Odporca vyčerpал sumu vo výške 5 828,85 Eur a reálne zaplatil sumu vo výške 5 085,95 Eur, čo znamená, že navrhovateľ má nárok na zaplatenie sumy vo výške 742,90 Eur, ktorý je nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho titulu. V časti zaplatenia sumy vo výške 742,90 Eur je nárok navrhovateľa premlčaný a v tejto časti vzniesol vedľajší účastník námietku premlčania. Vo zvyšku je návrh navrhovateľa neoprávnený a nedôvodný, preto vedľajší účastník žiadal návrh zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

Súdu sa nepodarilo doručiť písomnosti odporcovi, a preto vykonal lustráciu jeho pobytu v registri obyvateľov a žiadosťou o prešetrenie pobytu policajným zborom. Súdu sa nepodarilo zistiť ani osobu blízku odporcovi, ktorá by súhlasila s ustanovením do funkcie opatrovníka, preto uznesením č. k. 7C/80/2014 - 73 zo dňa 19. 06. 2014 ustanovil odporcovi opatrovníka, ktorý je zamestnancom Okresného súdu Zvolen. Súdom ustanovený opatrovník v podaní doručenom súdu dňa 23. 06. 2014 vyjadril súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania a pripojil sa k jeho vyjadreniu zo dňa 10. 04. 2014.

Podaním doručeným súdu dňa 30. 06. 2014 požiadal vedľajší účastník o odročenie pojednávania, pretože svoju účasť na pojednávaní považuje za potrebnú a súdu včas oznámil dlhodobu plánovanú dovolenku v čase od 07. 07. 2014 do 11. 07. 2014 a súčasne od 21. 07. 2014 do 01. 08. 2014.

K žiadosti vedľajšieho účastníka na strane odporcu súd uvádza, že túto neakceptoval. Podľa § 119 ods. 1 O. s. p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Žiadosť o odročenie musí byť súdu doručená včas a musí byť riadne odôvodnená. Aj keď vedľajší účastník doručil súdu žiadosť včas a bola odôvodnená plánovanou dovolenkou, súd nepovažuje (v danej situácii a v tomto konaní) tento dôvod na strane vedľajšieho účastníka za dôležitý. Vedľajší účastník vystupuje vo viacerých konaniach opakovane a súdu je známa jeho argumentácia a jeho vyjadrenia, ktoré zasiela v písomnej podobe alebo prednesie na pojednávaní. Je potrebné uviesť, že skutkové a právne tvrdenia uvádzané právnym zástupcom vedľajšieho účastníka sa v zásade nelíšia a vychádzajú z toho, že spotrebiteľské právo je osobitným vo vzťahu k občianskoprávnym a obchodnoprávnym vzťahom. Vedľajší účastník vo svojich vyjadreniach namieta skutočnosť, že v rámci úverovej zmluvy malo zároveň dôjsť medzi zmluvnými stranami tiež k uzavretiu zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I. a zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru II. a to s úverovým rámcem a pravidelnými mesačnými splátkami. Podľa názoru vedľajšieho účastníka dodávateľ touto praktikou vnútil spotrebiteľovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v čase podpisu zmluvy vo sfére jeho záujmu. Ako totiž vyplýva z predtlaču predmetnej zmluvy, podpisom úverovej zmluvy sa odporca - spotrebiteľ súčasne podpisuje aj pod tú časť zmluvy, ktorá je vytlačená v dolnej časti zmluvy drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom a ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť v budúcnosti. Spôsob, akým sa navrhovateľ pokúšal uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere, považuje vedľajší účastník za zavádzanie spotrebiteľa. Odporca nemal v úmysle okrem predmetnej úverovej zmluvy uzavrieť aj zmluvu o revolvingovom úvere, a preto ju treba považovať za absolútne neplatný právny úkon pre nedostatok vôle odporcu. Zmluvu o revolvingovom úvere treba tiež podriaďiť pod režim zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve o revolvingovom úvere absentujú podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v dôsledku čoho je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Súdu sú tieto skutočnosti známe a v prípade spotrebiteľských zmlúv súd skúma zmluvné podmienky z hľadiska ich neprijateľnosti ex offio, z úradnej povinnosti, a preto sa v tomto smere nestotožňuje s tvrdením vedľajšieho účastníka, že jeho účasť na pojednávaní je potrebná a bez jeho účasti by súd rozhodol automaticky v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené súd nepovažuje plánovanú dovolenku za taký dôležitý dôvod, pre ktorý by bolo možné odročiť pojednávanie bez toho, aby tým neboli dotknuté práva navrhovateľa a odporcu.

Postupom podľa § 101 ods. 2 O. s. p. súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti vedľajšieho účastníka na strane odporcu a opatrovníka odporcu a vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom a výpoveďou navrhovateľa a zistil tento skutkový stav:

Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že zmluva označená ako úverová zmluva Č.. XXXXXXXXXXXX bola medzi navrhovateľom a odporcom uzavretá dňa 14. 12. 2006. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 15 992,00 Sk. Navrhovateľ a odporca sa dohodli na dvanástich mesačných splátkach v celkovej výške 19 704,00 Sk. Mesačná splátka predstavovala sumu 1 642,00 Sk. V zmysle hlavy 8. ÚZP sa zmluvné strany popri úverovej zmluve dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že na návrhu trvá a pridrižiava sa písomných vyjadrení doručených súdu.

Ako uviedol navrhovateľ, odporca riadne a včas nesplácal revolvingový úver č. 5709041929. K tomuto svojmu tvrdeniu predložil navrhovateľ súdu splátkový kalendár (č. l. 10 - 20 spisu). Zo splátkového kalendára súd zistil, že odporca viackrát čerpal finančné prostriedky poskytnuté navrhovateľom v rôznej výške prostredníctvom výberu z bankomatu. Spolu vyčerpal odporca sumu 5 724,81 Eur, čo súd zistil súčtom položiek označených ako „platba kartou...“ alebo „výber z bankomatu...“ Poplatky označené ako „vyúčtovanie“ súd do úvahy nebral. Odporca vrátil navrhovateľovi finančné prostriedky vo výške 5 085,95 Eur, ako bolo zistené súčtom všetkých prijatých platieb od odporcu v položke splátkového kalendára označeného ako „čiastka celkom - kredit“.

Zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje zákonné ustanovenie, v zmysle ktorého bola uzatvorená. Účelom predmetnej zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov. Navrhovateľ poskytol odporcovi finančné prostriedky, ktoré sa odporca zaviazal splácať v dohodnutých mesačných splátkach.

Úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi je zmluvou v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 15 992,00 Sk. Tento úver však nebol predmetom konania. Predmetom konania bol revolvingový úver poskytnutý na základe hlavy 8. ÚZP. Súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že na strane poskytovateľa (navrhovateľa) je podnikateľ a na strane príjemcu služieb (odporcu) ide o fyzickú osobu. Z hľadiska povahy subjektov ide však o vzťah obchodnoprávny, pretože v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka je zmluva o úvere absolútnym obchodom. To znamená, že záväzkové vzťahy z takej zmluvy sa bez ohľadu na povahu účastníkov spravujú Obchodným zákonníkom. Preto súd na záväzkový vzťah medzi navrhovateľom a odporcom založený zmluvou o úvere použil príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka.

Z pripojenej zmluvy zo dňa 14. 12. 2006 mal súd za preukázané, že uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru Č.. XXXXXXXXXXXX, ktorá však nebola predmetom konania. Navrhovateľ si uplatnil nárok vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX (hlava 8. ÚZP), z ktorej odporca vyčerpал sumu vo výške 5 663,88 Eur a vrátil finančné prostriedky vo výške 5 085,95 Eur. Zároveň však ide o zmluvu, obsah ktorej odporca ako spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť a jedná sa o vopred pripravený návrh na uzavretie zmluvy.

V dôsledku neplnenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy navrhovateľ zosplatnil pohľadávku ku dňu 28. 07. 2011.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 272 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluva vyžaduje pre platnosť písomnú formu iba v prípadoch ustanovených v zákone, alebo keď aspoň jedna strana pri rokovaní o uzavretí zmluvy prejaví vôľu, aby sa zmluva uzavrela v písomnej forme.

Podľa § 387 ods. 2 Obchodného zákonníka premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

Podľa § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka pri práve na plnenie záväzku plyní premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný

vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29 - 34) (ďalej len „smernica“). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a povinný (ako spotrebiteľ) nemohol mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy.

V zmysle článku 3 smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je neodvolateľne zaviazať spotrebiteľa k podmienkam, s ktorými sa skutočne nemohol oboznámiť pred uzavretím zmluvy, sú v smernicou považované za nekalé.

Podľa článku 5 smernice v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2

Z predložených listín možno ustáliť, že niet pochyb o tom, že účastníci konania dňa 14. 12. 2006 uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o úvere č. 3612202360, ktorou ale navrhovateľ vopred vnútil konajúcej osobe aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu. Ako totiž vyplýva z daného tlačiva, podpisom úverovej zmluvy sa konajúca osoba súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu a ktorý má vzniknúť až v budúcnosti - zmluva o revolvingovom úvere.

Uzavretie zmluvy o revolvingovom účte navrhovateľ umiestnil do ÚZP, ktoré majú formulárovú podobu, t. j. sú predtlačené a ich obsah nemôže klient ovplyvniť. Na úverovej zmluve je uvedené, že ÚZP sú jej neoddeliteľnou súčasťou. Z uvedeného postupu navrhovateľa potom plynie, že klient nemá inú možnosť, ako prijať ÚZP aj so zmluvou o revolvingovom úvere, ktorú ani nechce uzavrieť. Takýto postup navrhovateľa súd kvalifikoval ako nekalú praktiku. V konečnom dôsledku z uvedeného nevyplýva nič iné, než to, že na žiadosť zákazníka, sa iba môžu v budúcnosti dohodnúť o prípadnom takomto úvere. Ak teda veriteľ týmto spôsobom písomný prísľub splní tým, že niekomu požičia peniaze a za zmluvu o úvere považuje súhlas s uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nebola dodržaná predpísaná forma. Preto je takáto zmluva neplatná v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby bola zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá písomne. Ďalej takáto zmluva neobsahuje ani obligatórne náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože neobsahuje dohodu strán ani o výške úroku z úveru, ani o výške úrokov z omeškania a už vôbec nie ustanovenia o zmluvnej pokute. Plnenie, ktoré má odporca vrátiť, možno priznať iba z titulu bezdôvodného obohatenia.

V prípade existencie platnej zmluvy o revolvingovom úvere by súd venoval dôslednú pozornosť otázke zjavnej nerovnováhy v právach a povinnostiach strán vzniknutých ku škode spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že v danom prípade účastníci neuzavreli platnú zmluvu, sa súd týmito okolnosťami nezaoberal.

Súd však k tvrdeniu navrhovateľa, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov nie je možné určiť, uvádza, že nie je možné s ním súhlasiť. Pri revolvingovom úvere síce nie je možné jednoznačne uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov, nakoľko tento údaj sa dá určiť len na začiatku poskytnutia úveru na základe známych vstupných údajov (výška úveru, úroky, poplatky, obdobie úverového vzťahu

a jednotlivé splátky), pretože revolvingový úver možno čerpať a priebežne dopĺňať, a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Na druhej strane však zákon o spotrebiteľských úveroch stanovuje, ak nemožno určiť percentuálnu mieru nákladov (§ 3 ods. 6), musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, ak je stanovený, ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená v postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Podľa odseku 7, ak veriteľ ponúka spotrebiteľský úver tomu istému spotrebiteľovi za rôznych podmienok, ročná percentuálna miera nákladov musí byť uvedená na výpočte podľa prílohy č. 1 vo forme príkladu výpočtu podľa prílohy č. 2. Súd má za to, že tieto podmienky riadne splnené neboli. Skutočnosť, že ide o revolvingový úver totiž navrhovateľa nezabavuje jeho povinnosti informovať spotrebiteľa o všetkých náležitostiach v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch.

Keď odporcovi vyčerpal sumu 5 724,81 Eur a zaplatil celkom 5 085,95 Eur (č. l. 10 - 20 spisu), z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka neplatného právneho úkonu odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 638,86 Eur. Vo zvyšku súd považuje návrh za nedôvodný, a preto ho zamietol.

Vedľajší účastník konania vzniesol v konaní námietku premlčania. Vedľajší účastník je v konaní zásadne oprávnený ku všetkým úkonom (s výnimkou dispozície s konaním a s jeho predmetom), ku ktorým je oprávnený hlavný účastník, a tieto úkony vykonáva práve v prospech (a s účinkami pre) hlavného účastníka, ktorého v spore podporuje. Uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania (odporcu) a rovnaké právo má v zmysle ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. aj vedľajší účastník, ktorý v konaní vystupuje na jeho strane. Na tom, že ide o procesné právo nič nemení skutočnosť, že pomocou obrany proti žalobe sa uplatňujú taktiež námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy (ako je práve námietka premlčania), pretože procesné právo uplatniť takú námietku počas konania nemožno rozlišovať podľa toho, či majú pôvod v hmotnom alebo len v procesnom práve. (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo 539/2008). K námietke premlčania ako aj k vyjadreniu vedľajšieho účastníka sa pripojil aj opatrovník odporcu. V danom prípade súd vzťah medzi účastníkmi zmluvy súd posúdil ako obchodnoprávny, preto aj na premlčanie použil súd ustanovenia Obchodného zákonníka. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je majetkovým právom, a preto sa premlčuje podľa ustanovenia § 387 ods. 2 Obchodného zákonníka. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa podľa ustanovení Obchodného zákonníka premlčuje vo všeobecnej štvorročnej lehote. Uvedené možno konštatovať z dôvodu, že Obchodný zákonník obsahuje komplexnú úpravu premlčania a nemožno na premlčanie v obchodných vzťahoch použiť Občiansky zákonník. Potom aj na premlčanie bezdôvodného obohatenia (aj keď to Obchodný zákonník výslovne - explicitne neupravuje) v obchodných vzťahoch nastáva až po uplynutí štyroch rokov. V posudzovanom prípade začala plynúť lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia dňa 28. 07. 2011 (deň splatnosti dlhu). Návrh bol podaný dňa 19. 09. 2013, a teda premlčacia lehota na uplatnenie nároku ešte neuplynula. Preto bola námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom nedôvodná. Nemožno plynutie premlčacej lehoty odvodzovať od každej splátky, pretože finančné prostriedky, ktoré čerpal odporca, neboli splatné v splátkach. Zmluva o revolvingovom úvere medzi navrhovateľom a odporcom nevznikla a neboli dohodnuté ani splátky a ich splatnosť. Odporca čerpal finančné prostriedky v rôznych výškach a v rôznom čase, rovnako rôzne ich aj navrhovateľovi vracal. Preto súd za rozhodujúci deň pre začatie plynutia premlčacej lehoty považuje deň zosplatenia dlhu.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V danom prípade mal navrhovateľ úspech v rozsahu 24,70 % (t. j. súd mu priznal sumu 638,86 Eur z uplatnenej sumy vo výške 2 585,87 Eur). Odporca a vedľajší účastník boli potom bol úspešní v rozsahu 75,30 %. Miera úspechu odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu predstavuje 50,60 %. Z uvedenej miery možno priznať odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporca si trovy konania ani neuplatnil, ani nevyčísľil, preto mu ich súd ani nepriznal.

S vedľajším účastníkom súd jedná ako s účastníkom konania. Vzhľadom k tomu, že má rovnaké práva ako účastník konania, má tiež právo na náhradu trov konania, ak ním podporovaný účastník konania v spore zvíťazil. Takisto mu je možné uložiť, aby vedľa účastníka, ktorému v spore pomáhal, zaplatil náhradu trov konania úspešnému účastníkovi konania. V danom prípade bol úspešným účastníkom odporca, na podporu ktorého vedľajší účastník vystupoval. Právny zástupca odporcu si uplatnil a vyčíslil trovy právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov (ďalej len „vyhláška“). Súd preskúmal výšku uplatnených trov a priznal právnenému zástupcovi trovy právneho zastúpenia nasledovne:

- 01. 03. 2013: 1 úkon právnej služby - prevzatie veci a príprava zastúpenia [§ 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky]	101,25 Eur
- 10. 04. 2014: 1 úkon právnej služby - písomné podanie na súd: vyjadrenie [§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky]	101,25 Eur
- 1 x režijný paušál á 7,81 Eur (rok 2013)	7,81 Eur
- 1 x režijný paušál á 8,04 Eur (rok 2014)	8,04 Eur

Spolu	218,35 Eur

Súd právnenému zástupcovi nepriznal režijný paušál vo výške 8,04 Eur za úkon právnej služby (prevzatie veci a príprava zastúpenia), pretože ide o úkon urobený v roku 2013, kedy bol režijný paušál vo výške 7,81 Eur. Podľa miery úspechu možno vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy právneho zastúpenia vo výške 110,49 Eur (t. j. 50,60 % x 218,35 Eur).

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení štvormo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis.

Odvolanie treba predložiť v štyroch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia

sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov